

1. Det forhold, at der indgås en branchef-
tale mellem to sammenslutninger af er-
hvervsdrivende inden for en offentligret-
lig organisation, har ikke til virkning, at
denne aftale ikke omfattes af Traktatens
artikel 85.
2. En aftale om fastsættelse af produktions-
kvoter med betaling af bidrag ved over-
skridelse kan begrænse konkurrencen
mellem producenterne, fordi den fore-
skriver straf i tilfælde af produktionsfor-
øgelser og således fastlåser den til enhver
tid eksisterende situation, hvorved det er
vanskeligere for en producent at forbedre
sin konkurrencestilling på markedet.
3. Aftaler om pålæggelse af bidrag ved
overskridelse af kvoter, der er omsætte-
lige, kan påvirke samhandelen mellem
medlemsstater, når talen er om et mel-
lemprodukt, der, selv om det sædvanlig-
vis ikke bringes uden for produktionsom-
rådet, udgør råvaren for et andet pro-
dukt, der afsættes overalt i Fællesskabet.
4. Den omstændighed, at en medlemsstat
stadfæster virkningerne af en aftale, der
er i strid med Traktatens artikel 85 ved
en ministeriel bekendtgørelse, der gør af-
talen bindende for alle erhvervsdrivende
inden for det pågældende område, er
uforenlig med de forpligtelser, der på-
hviler medlemsstaterne i hehold til Trak-
tatens artikel 5, jfr. artiklerne 3, litra f),
og 85.

RETSMØDERAPPORT

i sag 136/86 *

1 — Faktiske omstændigheder og skrift- veksling

Sagsøgeren i hovedsagen BNIC («Bureau national interprofessionnel du cognac») er en branchesammenslutning for vin og cognac-sektoren; sammenslutningen blev oprettet ved lov og ministeriel bekendtgørelse af 1941, hvilke bestemmelser flere gange siden er blevet ændret. Ifølge de bestemmelser, der var gældende på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen (bekendtgørelse udstedt af landbrugsministeren den 10. maj 1975) havde BNIC følgende sammensætning:

- a) to ledende medlemmer, der repræsente-
rer henholdsvis vinavlen og handelen in-

den for det afgrænsede område, der gi-
ver ret til den beskyttede oprindelsesbe-
tegnelse »cognac», udnævnt af land-
brugsministeren;

- b) delegerede for vinavlerne og destilla-
tionskooperativerne, repræsentanter for
forhandlerne og destillatørerne og dele-
gerede for visse andre beslægtede virk-
somheder, ligeledes udnævnt for tre år af
landbrugsministeren på grundlag af lister
udfærdiget af de pågældende faglige or-
ganisationer.

Ifølge bekendtgørelse af 14. november 1960
ledes forretningsudvalgets arbejde af en in-

* Processprog: Fransk.

geniør udnævnt af landbrugsministeren, der også udnævner en Commissaire du Gouvernement og efter omstændighederne en suppleant for denne. Denne »Commissaire« deltagere i alle BNIC's og forretningsudvalgets møder. Han kan enten selv godkende enhver truffen beslutning eller forelægge dem for landbrugsministeren til godkendelse (artikel 4).

Sammenslutningens generalforsamling vedtog den 15. juni 1978 sine vedtægter som foreskrevet i artikel 5 i nævnte bekendtgørelse, hvorved reglerne for dens funktion blev fastsat. Vedtægterne, der blev godkendt af landbrugsministeren ved bekendtgørelse af 2. august 1978, fastsætter betingelserne for indkaldelse af ordinær og ekstraordinær generalforsamling, og for den herunder gældende procedure, deres beslutningskompetence, og regulerer beføjelserne og opgaverne for forretningsudvalget og de tekniske udvalg. Der blev også fastsat sanktioner ved tilsidesættelse af brancheaftaler med udvidet gyldighedsområde i henhold til lov af 10. juli 1975.

Denne lov som ændret ved lov 80-502 af 4. juli 1980 bestemmer således i artikel 2, at:

»Gyldighedsområdet for de aftaler, der er indgået af en anerkendt branchesammenslutning, kan for et nærmere fastsat tidsrum udvides helt eller delvis af den kompetente administrative myndighed, såfremt de pågældende standardkontrakter, aftaler om fremstød og fælles foranstaltninger er af almen interesse og forenelige med Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs regler, og tilsigter at fremme:

— kendskab til udbud og efterspørgsel;

— tilpasning og regulering af udbudet;

— gennemførelsen under statslig kontrol af regler om markedsføring, priser og betalingsbetingelser;

— produktkvalitet;

— brancheforbindelserne på det pågældende område, særlig via indførelse af tekniske normer og programmer for forskning og udvikling;

— fremme af produktet på hjemme- og udemarkederne.

Udvidelsen af sådanne aftaler er afhængig af en godkendelse fra de forskellige erhverv, der er repræsenteret i branchesammenslutningen. Godkendelse sker ved enstemmighed eller på grundlag af den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 1 i nærværende lov.«

Lov af 10. juli 1975 bestemmer i artikel 3, at:

»De anerkendte branchesammenslutninger, der er omfattet af artikel 1, er beføjet til af alle medlemmerne af de erhverv, de omfatter, at opkræve bidrag på grundlag af de aftaler, hvis gyldighed er udvidet ved den fremgangsmåde, der er fastsat i foregående artikel, og som trods deres obligatoriske karakter forbliver privatretlige krav.

Bidrag kan endvidere pålægges importerede produkter på de ved dekret fastsatte betingelser. På begæring af de branchesammenslutninger, bidragene tilfalder, opkræves disse bidrag ved toldbehandlingen for deres regning (artikel 12 i lov nr. 80-502 af 4. juli 1980).

Disse bidrag udelukker ikke opkrævning af skatteligende afgifter.«

Den 29. oktober 1979 traf Commissaire du Gouvernement ved BNIC efter møde i dette

organ den 18. oktober en beslutning vedrørende høståret 1979/1980 om regulering af en række hermed forbundne forhold. Ifølge artikel 3 i denne beslutning blev produktionskvoten som angivet i artikel 2 i beslutning af 2. juli 1976 til supplerende af markedsordningen i Cognac-området, sammensat således:

- »1) en omsættelig kvote, der i ethvert tilfælde fastsættes til 4,5 hl ren alkohol pr. ha, og som opgøres enten i destillationsvine eller i nye eller gamle vinbrændevine, der sælges en gros eller en detail.

Imidlertid fastsættes som supplement hertil:

- 0,5 hl ren alkohol pr. ha for unge vinavlere, der var under 35 år i 1974, som har afgivet en høsterklæring i 1976, og hvis aktuelle vinareal (såvel udnyttet som ikke-udnyttet) er mindre end eller lig med 5 ha, såfremt dette udelukkende består af nyplantninger uden nogen tilgang i henhold til arv, gave, køb eller overførsel.
- 1 hl ren alkohol pr. ha for vinavlere, der har etableret sig efter den 1. januar 1979, og som har oppebåret den til unge vinavlere tildelte støtte.

Disse supplerende mængder kan ikke kumuleres.

- 2) — en lagerføring- og oplagingskvote:

- 2,0 hl ren alkohol pr. ha for Grande Champagne,
- 1,5 hl ren alkohol pr. ha for Petite Champagne og Borderies,

— 1,0 hl ren alkohol pr. ha for Fins Bois, Bons Bois og Bois Ordinaires.

Disse kvoter kan kumuleres med den ovennævnte mængde.»

Ved artikel 9 fastsættes et bidrag, der skulle finansiere markedsforanstaltninger for vine og vinbrændevine i cognac og navnlig forskning og undersøgelse af nye afsætningsmuligheder (bortset fra cognac og pineau des Charentes) for most og vine fra det særlige hvidvinsområde inden for cognac-regionen. Dette bidrag skulle erlægges efter følgende regler:

- »A) 300 FF pr. ha ren alkohol for ethvert salg, der overstiger 4,5 hl ren alkohol pr. ha (eller 5 hl for unge vinavlere vedkommende, der opfylder betingelserne i nærværende beslutnings artikel 3, eller 5,5 hl ren alkohol pr. ha for vinavlere, der har etableret sig efter den 1. januar 1979, og som har ret til støtte som unge vinavlere), men inden for en grænse på 8 hl ren alkohol pr. ha for hele den afgrænsede regions vedkommende eller 8,5 hl ren alkohol pr. ha for Grande Champagne's vedkommende.
- B) Enhver produktion, der ikke sælges, og som er større end produktionskvoten for cognac (forhøjet med de mængder, der er fastsat i ovennævnte stk. A), tillægges markedsreserven.

Markedsføringen af denne supplerende produktion sker:

- a) for enkeltpersoners vedkommende ved en produktion, der er mindre end 2/3 af det gennemsnitlige afkast for vindistriktet for det relevante år, eller hvor der er indtrådt ulykker,

der er anerkendt som sådan i lov om ulykker inden for landbruget;

- b) efter vindistriktet i forhold til behovene, således som de konstateres af en eller flere af de fagforbund, der udgør kredsen af forhandlere. Repræsentanterne for vinavlerne i det pågældende distrikt bevarer retten til at nedlægge veto mod markedsføringsforanstaltningen, hvis der består tilsidesættelse af den tværfaglige kvote.

Endvidere:

- c) Enhver overskridelse af det afsætningsniveau, der er fastsat ved stk. A, indebærer et supplerende fagligt bidrag, der fastsættes til 3 000 FF pr. hl ren alkohol.

- D) Enhver produktion af cognac, der overskrider den maksimale produktion, der er fastsat ved artikel 2, anses som »forbudt destillation« og medfører et supplerende fagligt bidrag, der fastsættes til 1 500 FF pr. hl ren alkohol. Denne produktion giver ingen ret til normal lagring og må ikke sælges. Den bliver ikke attesteret som vinbrændevin af Bureau national.«

Midlerne, der indkommer på grundlag af denne bestemmelse, fordeles på følgende måde: 300 FF pr. hl ren alkohol til vinavlere, der enten helt eller delvis ikke har haft mulighed for at afsætte deres kvote, og som giver afkald på at fremstille den i cognac. Restbeløbet anvendes, efter fradrag af forvaltningsomkostninger, en konto til finansiering af de ovennævnte aktiviteter (artikel 10).

Denne beslutning er for så vidt angår bestemmelsen om bidrag blevet gentaget i en brancheaftale indgået inden for BNIC den 29. oktober 1979. Det er endvidere ved artikel 4 i denne aftale fastsat:

»I overensstemmelse med artikel 10 i den beslutning, der den 29. oktober 1979 blev truffet af commissaire du gouvernement, skal midlerne i henhold til ovennævnte artikler 2 og 3 anvendes til forskning og undersøgelse af nye afsætningsmuligheder for most og vin — bortset fra cognac og pineau des Charentes — fra det særlige hvidvinsområde i cognac-regionen. Organisationen foretager hovedsagelig dette fremstød på eksportmarkederne — efter fradrag af forvaltningsomkostningerne og et beløb på 300 FF pr. hl ren alkohol, der ydes vinavlere, der ikke har haft mulighed for helt eller delvis at sælge deres afsætningskvote, og som giver afkald på at fremstille den i cognac, såfremt de indgiver skriftlig ansøgning herom inden den 15. april 1980.«

Aftalen blev forlænget ved ministeriel bekendtgørelse af 2. januar 1980 i henhold til lov nr. 75-600 af 10. juli 1975.

BNIC har for Tribunal d'instance de Saintes nedlagt påstand om, at en vinavler i det pågældende område tilpligtes at betale 7 916,02 FF, hvilket svarer til det bidrag, som vinavleren skal betale for overskridelse af sin afsætningskvote inden for den grænse på 8 hl ren alkohol pr. ha [artikel 9, litra A), i den af Commissaire du Gouvernement truffede beslutning og artikel 2 i brancheaftalen].

Tribunal d'instance har spurgt, hvorvidt

»... fastsættelsen af en produktionskvote og derved også af en afsætnings- og oplag-

ringsskvote kan anses som en samordnet praksis, der kan fordreje konkurrencen inden for Fællesmarkedet ved at begrænse produktionen og afsætningen, når henses til, at denne foranstaltning er blevet truffet for at forbedre produktionen eller i hvert fald for at bevare kvaliteten af 'cognac'-produktet for bedst muligt at tilgodese forbrugernes interesser, hvilket kan medføre, at Rom-Traktatens artikel 85, stk. 1, ikke finder anvendelse på produktionskvoten i medfør af samme artikels stk. 3.»

Retten har anført, at fastsættelsen af disse kvoter hviler på en beslutning truffet af Commissaire du Gouvernement og ikke, som det gælder ved fastsættelsen af en minimumskøbspris for vinbrændevine fra Cognac, ved en brancheaftale, der har fået generel gyldighed ifølge ministeriel bekendtgørelse. Retten har ligeledes anført, at det var formålet med de indkomne bidrag, der blev fastsat ved brancheaftalen af 23. november 1979. Denne beslutning fik som ovenfor anført almen gyldighed ved ministeriel bekendtgørelse.

Under disse omstændigheder fandt Tribunal d'instance under hensyn til formålet med det pågældende bidrag, at brancheaftalen er i strid med artikel 85, stk. 1, i EØF-Traktaten (Domstolens dom af 30. januar 1985 BNIC, sag 123/83, Sml. s. 391), og at dette formål delvis går ud på at fastsætte en pris for cognac, der er forskellig fra den, der gælder ifølge fællesskabsreglerne (en del af bidraget skal udbetales visse producenter som prissupplement), hvorfor retten udsatte sagen og forelagde Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»a) Er bestemmelserne om indførelse af produktionskvoter, der består af en afsætningskvote og en lagerkvote forenelige med bestemmelserne i Rom-Traktatens artikel 85, for så vidt fremstillingen

af et produkt herved søges begrænset af hensyn til produktets kvalitet?

b) I benægtende fald: er et bidrag, der beregnes efter en sådan kvote, foreneligt med de samme bestemmelser i Rom-Traktaten?»

Forelæggelseskendelsen blev registreret på Domstolens Justitskontor den 4. juni 1986.

I medfør af artikel 20 i Protokol vedrørende Statutten for EØF-Domstolen er der den 22. august 1986 afgivet skriftlige indlæg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Giuliano Marenco, som befuldmægtiget, og den 25. august 1986 af sagsøgeren i hovedsagen ved advokat Philippe Calmels.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Den har dog opfordret sagsøgeren i hovedsagen til skriftligt at besvare bestemte spørgsmål og fremsendelse af visse dokumenter, hvilket er sket inden for de fastsatte frister.

2. Skriftlige indlæg i henhold til artikel 20 i Protokollen vedrørende Statutten for De Europæiske Fællesskabers Domstol

2.1. *BNIC* har fremsat følgende bemærkninger.

2.1.1. *BNIC* har indledningsvis beskrevet den økonomiske situation på markedet for hvidvine og most og for cognac-vinbrændevine, som for sidstnævntes vedkommende er reguleret af nationale bestemmelser. *BNIC*

har henvist til stigningen i produktionen indtil fastsættelse af kvoterne for høståret 1975/1976, stagnationen i salget og endog salgsnedgangen mellem 1972 og 1973 (som en virkning af oliechokket) og stigningen i lagrene. Det var derfor nødvendigt at træffe foranstaltninger for at fordele og forbedre produktionen, bl. a. via en bedre kvalitet af slutproduktet cognac, og at udvikle et program til undersøgelse af nye afsætningsmuligheder for landbrugsprodukterne, vine og most, og herved sikre økonomisk ligevægt i området, hvor 63 000 vinavlere og ca. 9 000 lønmodtagere, ansat hos forhandlerne, lever af vinavlen. BNIC har understreget, at man også må tage hensyn til de afledede industrier i området og deres betydning for udenrigshandelen. Cognac udgør således en tredjedel af udførslerne fra Poitou-Charente-området, en fjerdedel af de franske udførsler af vine og spiritus og 12% af de franske udførsler af landbrugs- og levnedsmiddelprodukter.

Dette er grunden til, at de offentlige myndigheder i Frankrig igennem lang tid har reguleret markedet for vine og vinbrændevin.

2.1.2. BNIC har redegjort for dets funktion og har herefter med støtte i ovennævnte BNIC-dom anført, at Traktatens artikel 85, stk. 1, ikke finder anvendelse på et tilfælde som det foreliggende af følgende grunde.

Hvad angår vine og most, der er landbrugsprodukter i henhold til Traktatens artikel 38, stk. 1, har BNIC for det første anført, at disse produkter er omfattet af konkurrencereglerne, men med de begrænsninger, der fremgår af forordning nr. 26 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer. Artikel 2 i denne forordning bestemmer, at »artikel 85, stk. 1, i Traktaten gælder ikke

for de i foregående artikel omhandlede aftaler, vedtagelser og former for praksis, der udgør en integrerende del af en national markedsordning, eller som er nødvendige for at nå de i Traktatens artikel 39 angivne mål«. Imidlertid er brancheaftalen vedrørende vine og most et naturligt led i en national markedsordning for hvidvine og most, der er nært forbundet med princippet om betaling af bidrag til finansiering af denne nationale ordning, der opfylder de målsætninger, der er opstillet i Traktatens artikel 39.

Alene vinbrændevinene af cognactypen, der efter Domstolens praksis udgør industriprodukter, er undergivet fællesskabsretten (Traktatens artikel 85, stk. 1).

BNIC har endvidere gjort gældende, at brancheaftalen er truffet af et organ i henhold til offentlig ret, der har karakter af en slags forvaltningsorgan og ikke på nogen måde er undergivet privatretten. Som Tribunal d'instance de Saintes har anført, tilkommer kompetencen til at fastsætte retsregler Commissaire du Gouvernement.

2.1.3. Desuden påvirker produktionskvoterne ikke samhandelen mellem medlemsstater. Hverken vinavleren eller forhandleren i dette område befinder sig i en ugunstigere stilling end de franske vinavlere og forhandlere eller udlændinge, der fremstiller eller handler med konkurrerende brændevine, idet de ved fremstillingen og handelen råder over betragtelige lagre og rigelige udgangsprodukter, der med tiden vil stige i pris. Det er således hverken på produktionsområdet, på handelen eller på lagrene, at vinavlerne og forhandlerne i området i forhold til de samme franske erhvervsdrivende eller udenlandske erhvervsdrivende kan konkurrere

indbyrdes, men derimod via en forbedring af kvaliteten af destillerede vine og vinbrændevine af cognactypen.

2.1.4. Kvoterne tjener udelukkende som reference ved bidragsberegningen, der er uden den mindste praktiske betydning for handelen og transaktionerne mellem producenterne, vinavlerne og forhandlerne på nationalt plan og i forhold til indførslerne og udførslerne. Bidragene er således fuldt ud forenelige med fællesskabsretten. Gennemførelsen af en bidragsordning som en undtagelsesforanstaltning for et enkelt år kan nemlig ikke fordreje konkurrencen; ordningen skal blot finansiere et forskningsprogram med henblik på at fremme vinavlernes tekniske kendskab og øge deres indtægter, forbedre vinenes kvalitet, og dets resultater er usikre.

Under hensyn til formålet har bidraget således ingen virkning på prisen for vine og most og langt mindre på indførslerne eller udførslerne af konkurrerende vine.

Tærsklen på 4,5 hl ren alkohol (afsætningskvoten) tjente alene som beregningsgrundlag for de fastsatte bidrag på 300 FF. Dette er ikke tilfældet, for så vidt angår det supplerende bidrag, der er hjemlet i artikel 3 i brancheaftalen, som andrager 3 000 og 1 500 FF. Disse beløb erlægges ved overskridelse af afsætningskvoten for vinbrændevine, der er fremstillet industrielt og omfattet af Traktatens artikel 85. Denne kvote er altså det afgørende led i opkrævningen af dette bidrag, der må ses som en sanktion.

Imidlertid har et sådant bidrag på 1 500 FF og 3 000 FF ikke medført tilbagesøgning eller opkrævning fra BNIC's side.

2.1.5. BNIC's konklusion er følgende:

- »1) Vedrørende brancheaftalen: BNIC henholder sig til Domstolens afgørelse vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en vedtagelse inden for en virksomhedssammenslutning eller samordnet praksis.
- 2) Produktionskvoterne, der består af en afsætnings- og lagerkvote, vedrører kun destillationsvine og vinbrændevine af cognactypen og udgør en del af en national markedsordning.
- 3) Traktatens artikel 85, stk. 1, kan alene finde anvendelse på vinbrændevine af cognactypen, der er industriprodukter. Destillationsvine, der er landbrugsprodukter ifølge EØF-Traktatens artikel 38, stk. 1, hvilket fremgår af bilag II til Traktaten, er omfattet af artiklerne 38 ff. vedrørende afsnit II 'Landbruget' i EØF-Traktaten og reglerne om den fælles markedsordning for vin (forordning EØF nr. 337/79 af 5. februar 1979).
- 4) BNIC henholder sig til Domstolens afgørelse med hensyn til foreneligheden af kvoterne for produktion, afsætning og lagerføring med Rom-Traktaten.
- 5) Vine og most er landbrugsprodukter ifølge artikel 38, stk. 1, i EØF-Traktaten som opført i bilag II til nævnte Traktat, og er omfattet af den fælles markedsordning for vin [forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979].«

Ifølge Traktatens artikel 42 er landbrugsprodukter undergivet konkurrencereglerne

med visse begrænsninger vedrørende anvendelsen af Traktatens artikel 85. Disse begrænsninger fremgår af forordning nr. 26 »om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer.«

2.2. *Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* har anført følgende:

2.2.1 *Kommissionen* har indledningsvis undersøgt foreneligheden af produktionskvoterne for cognac med den fælles markedsordning for vin og med forbudet mod foranstaltninger med tilsvarende virkning som udførselsrestriktioner. *Kommissionen* har foreslået, at disse indledende spørgsmål skal besvares benægtende. På den ene side er brændevin og således også cognac ikke omfattet af den fælles markedsordning for vin og er heller ikke et landbrugsprodukt i Traktatens forstand, idet det ikke er opført i bilag II til Traktaten. På den anden side medfører produktionskvoten pr. definition ingen sondring mellem varer beregnet for hjemmemarkedet og varer beregnet for udførsel.

2.2.2. Hvad angår spørgsmålet om foreneligheden af disse foranstaltninger med artikel 85, har *Kommissionen* anført, at de er blevet gennemført af Commissaire du Gouvernement efter generalforsamling i BNIC. Det skal således afgøres, om den statslige foranstaltning kan påvirke konkurrencereglernes tilsigtede virkning, der finder anvendelse på virksomheder.

Kommissionen er i den forbindelse af den opfattelse, at den ikke på sagens nuværende trin kan foreslå Domstolen, hvorledes den skal besvare de spørgsmål, der er stillet af den nationale ret. Den har alene fremført to mulige løsninger:

Første løsning

Man kan ikke gå ud fra, at indgåelsen af aftalerne i strid med artikel 85 er blevet fremmet af de pågældende bestemmelser. I øvrigt styrker disse bestemmelser ikke virkningerne af en aftale. I nærværende sag (i modsætning til sagen BNIC/Clair, sag 123/83, dom af 30. januar 1985, Sml. s. 391, 402) er der ikke tale om en udstrækning til også at omfatte tredjemænd af en aftale ifølge ministeriel bekendtgørelse. Den afgørelse der er truffet af Commissaire du Gouvernement, er ikke truffet på grundlag af en aftale, men — som det fremgår af dens sidste afsnit — efter plenarmøde i BNIC. Det herunder vedtagne kan ikke anses for aftaler i henhold til artikel 85, stk. 1, idet der ikke er tale om at fastsætte markedsstrategien for de virksomheder, der er repræsenteret i sammenslutningen.

Anden løsning

Kommissionen har derefter rejst det spørgsmål, om man ikke ligeledes i det konkrete tilfælde kan antage, at de pågældende bestemmelser påvirker den tilsigtede virkning med artikel 85. Den beslutning, der er truffet af Commissaire du Gouvernement, er nemlig en gentagelse af den samordning, der blev gennemført inden for BNIC (ifølge artikel 4 i ministeriel bekendtgørelse af 14. november 1960 er det tilsyneladende alene landbrugsministeren, der kan træffe foranstaltninger, der afviger fra samordningen mellem de pågældende virksomheder). Det er således ikke kun de pågældende erhvervs-kredse, der er blevet hørt, inden beslutningen blev vedtaget.

Ganske vist er de erhvervsdrivende, der deltager i BNIC's generalforsamling, ikke i deres markedsstrategi bundet af det herunder vedtagne; det er den statslige foranstaltning, der gør det herunder vedtagne bindende.

Som følge af denne foranstaltning kan virksomhederne således undlade selv at aftale en sådan adfærd, der er forbudt ved Traktatens artikel 85, stk. 1.

Fastsættelsen af produktionskvoter udgør en konkurrencebegrænsning, der kan påvirke samhandelen mellem medlemsstater, når en væsentlig del af den pågældende produktion eksporteres til den øvrige del af det fælles marked, således som det er tilfældet i nærværende sag. En sådan fastsættelse rammes derfor af artikel 85, stk. 1.

3. Svar på de af Domstolen stillede spørgsmål

BNIC har svaret på to spørgsmål, der er stillet af Domstolen, vedrørende datoen for indgåelsen af brancheaftalen, der blev bindende ved ministeriel bekendtgørelse af 2. januar 1980, og vedrørende baggrunden for indgåelsen af en brancheaftale efter beslutningen fra Commissaire du Gouvernement den 29. oktober 1979; denne aftale gengav denne beslutning for så vidt angår bidrag ved overskridelse af afsætningskvoterne.

Brancheaftalen blev udformet og underskrevet den 23. november 1979.

Denne aftale gengiver de formål, der er fastsat i beslutningen truffet af Commissaire du Gouvernement vedrørende reguleringen af høståret 1979/1980, nemlig undersøgelse

af nye afsætningsmuligheder og principiel indførelse af et bidrag, og aftalen var nødvendig for finansiering af de nævnte formål ved fremskaffelse af nye midler i form af bidrag, idet indførslen af en skattelignende afgift juridisk ikke var mulig.

Da det var nødvendigt gennem en brancheaftale at indføre et bidrag, og da den nævnte aftale var reguleret ved lov af 10. juli 1975 i medfør af den procedure, der bl. a. er foreskrevet i BNIC's forretningsorden, skulle udkastet til brancheaftalen forelægges den ekstraordinært indkaldte generalforsamling efter forudgående behandling i et rådgivende organ, der repræsenterede de to familier, nemlig forhandlerne og vinavlerne, som alene behandlede gennemførelsen af og vilkårene for bidraget.

Bortset fra den permanente og regulerende indgriben fra Commissaire du Gouvernement's side ved udarbejdelsen af brancheaftalen, skal det anføres, at dette bidrag kun er en følge af, eller i hvert fald en foranstaltning, der er afgørende for at opfylde de målsætninger, der er angivet i den beslutning om regulering af høsten, der blev truffet af Commissaire du Gouvernement, hvorved det samtidig må understreges, at det var nødvendigt at gøre brancheaftalen bindende i henhold til artikel 2 i loven af 10. juli 1975.

J. C. Moitinho de Almeida
Refererende dommer